

ECLI	ECLI:NL:RVS:2007:BA8153
Datum uitspraak	27 juni 2007
Inhoudsindicatie	Bij besluit van 29 november 2004 heeft het college van burgemeester en wethouders van Papendrecht (hierna: het college) appellant onder oplegging van een dwangsom gelast een carport, een volière en een kas op het perceel aan de [locatie] te [plaats] (hierna: het perceel) af te breken.

Volledige tekst

200607280/1.

Datum uitspraak: 27 juni 2007

AFDELING

BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak op het hoger beroep van:

[appellant], wonend te [woonplaats],

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 05/1076 van de rechtbank Dordrecht van 25 augustus 2006 in het geding tussen:

appellant

en

het college van burgemeester en wethouders van Papendrecht.

1. Procesverloop

Bij besluit van 29 november 2004 heeft het college van burgemeester en wethouders van Papendrecht (hierna: het college) appellant onder oplegging van een dwangsom gelast een carport, een volière en een kas op het perceel aan de [locatie] te [plaats] (hierna: het perceel) af te breken.

Bij besluit van 20 juli 2005 heeft het college het daartegen door appellant gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Bij uitspraak van 25 augustus 2006, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank Dordrecht (hierna: de rechtbank) het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief van 4 oktober 2006, bij de Raad van State ingekomen op 5 oktober 2006, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 28 november 2006 heeft het college van antwoord gediend.

[5 partijen] zijn in de gelegenheid gesteld als partij aan het geding deel te nemen. Zij hebben te kennen gegeven van deze gelegenheid gebruik te willen maken.

De Afdeling heeft de zaak ter zitting behandeld op 23 mei 2007, waar appellant, in persoon en bijgestaan door mr. drs. J.P. de Man, advocaat te Rosmalen, en het college, vertegenwoordigd door drs. E.D. Kamsteeg, ambtenaar van de gemeente, zijn verschenen. Voorts zijn [2 partijen] daar gehoord.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 40, eerste lid, van de Woningwet is het verboden te bouwen zonder of in afwijking van een vergunning van burgemeester en wethouders (bouwvergunning).

2.2. De rechtbank heeft - in hoger beroep ook niet bestreden - terecht overwogen dat is gehandeld in strijd met artikel 40, eerste lid, van de Woningwet, zodat het college terzake handhavend kon optreden.

Gelet op het algemeen belang dat gediend is met handhaving, zal in geval van overtreding van een wettelijk voorschrift het bestuursorgaan dat bevoegd is om met bestuursdwang of een last onder dwangsom op te treden, in de regel van deze bevoegdheid gebruik moeten maken. Slechts onder bijzondere omstandigheden mag van het bestuursorgaan worden gevergd, dit niet te doen. Dit kan zich voordoen indien concreet zicht op legalisering bestaat. Voorts kan handhavend optreden zodanig onevenredig zijn in verhouding tot de daarmee te dienen belangen dat van optreden in die concrete situatie behoort te worden afgezien.

2.3. Appellant betoogt dat de rechtbank ten onrechte heeft geoordeeld dat geen concreet zicht op legalisering bestaat. Daartoe voert hij aan dat de op het perceel aanwezige inpandige garage bij het hoofdgebouw behoort, zodat de door het college in het kader van het vrijstellingenbeleid gehanteerde norm van 55 m² aan maximale oppervlakte voor bijgebouwen en aanbouwen niet wordt overschreden door de carport, volière en kas, die een gezamenlijke oppervlakte hebben van ruim 36 m².

2.3.1. Dit betoog faalt.

Ingevolge het ter plaatse geldende bestemmingsplan "Middenpolder" (hierna: het bestemmingsplan) rust op het perceel de bestemming "Plantsoen, berm".

Ingevolge artikel 9 van de planvoorschriften mogen de gronden die zijn bestemd voor plantsoen of berm niet worden bebouwd of overbouwd, tenzij ingevolge het plan of deze voorschriften bebouwing op of over de gronden is toegestaan of nodig blijkt.

Ter zitting is door het college onweersproken gesteld dat voor de op het perceel staande woning en garage een bouwvergunning is verleend met toepassing van een vrijstelling ingevolge artikel 19 van de Wet op de Ruimtelijke Ordening.

De carport, volière en kas zijn in strijd met het bestemmingsplan. Het bestemmingsplan staat na vrijstelling voor gronden met de bestemming "Achtererf" een gezamenlijk vloeroppervlak van bij één en dezelfde woning behorende bijgebouwen toe van 30 m². Aangezien het bestemmingsplan gedateerd is, heeft het college in het kader van het vrijstellingenbeleid ter zake aansluiting gezocht bij andere, in recentere bestemmingsplannen opgenomen voorschriften, die een maximale oppervlakte aan bijgebouwen en aanbouwen toestaan van 55 m². De rechtbank heeft terecht overwogen dat het college zich daarbij in redelijkheid heeft

mogen aansluiten.

Het bestemmingsplan kent geen definitie van het begrip bijgebouw, zodat aansluiting moet worden gezocht bij de in de jurisprudentie ter zake ontwikkelde criteria. Volgens deze vaste jurisprudentie moet onder bijgebouw worden verstaan een gebouw dat in functioneel opzicht ondergeschikt is aan het hoofdgebouw en daarvan bouwkundig is te onderscheiden, in deze zaak de op het perceel staande woning. Blijkens de bouwtekeningen van 25 mei 1974 is de garage - anders dan de daarnaast gelegen keuken, die als onderdeel van de woning behoort te functioneren en van daaruit toegankelijk is - in functioneel opzicht ondergeschikt aan de woning en van daaruit niet toegankelijk. Ook in bouwkundige zin is de garage ontworpen als bijgebouw. De rechtbank is dan ook terecht tot de conclusie gekomen dat de garage een aangebouwd bijgebouw is. De verwijzing van appellant naar de uitspraak van de Afdeling van 18 december 2002 in zaak no. 200202789/1 kan hem niet baten, nu het in die zaak ging om een berging die als bijkeuken moest worden aangemerkt en als zodanig deel uitmaakte van de woning en die voorts in bouwkundig opzicht niet ondergeschikt was aan de woning. Aangezien de garage een oppervlakte heeft van ruim 36 m² en de op het perceel staande schuur - waarvoor bouwvergunning is verleend - een oppervlakte van bijna 20 m², is reeds ruim 55 m² aan bijgebouwen en aanbouwen aanwezig. De ingevolge het beleid van het college maximaal aanvaarbare oppervlakte wordt derhalve overschreden door de carport, volière en kas. Gelet hierop heeft de rechtbank terecht en op goede gronden geoordeeld dat geen concreet zicht op legalisering bestaat.

2.4. Appellant betoogt tevergeefs dat de rechtbank heeft miskend dat handhavend optreden in dit geval zodanig onevenredig is in verhouding tot de daarmee te dienen belangen dat het college daarvan had behoren af te zien. De omstandigheid dat omwonenden geen hinder ondervinden van de bouwwerken, wat daar verder van zij, behoefde, zoals de rechtbank terecht heeft overwogen, voor het college geen aanleiding te zijn om van handhavend optreden af te zien. Ook vormt het door appellant gestelde belang - mede vanwege zijn gezondheidstoestand - bij het uitvoeren van zijn hobby's in de kas en volière geen bijzondere omstandigheid op grond waarvan geoordeeld moet worden dat het treffen van handhavingsmaatregelen jegens hem zodanig onevenredig is in verhouding tot de daarmee te dienen belangen, dat het college van handhavend optreden had moeten afzien.

2.5. Voor zover appellant bezwaren heeft tegen de invordering van de dwangsom, dienen deze buiten beschouwing te blijven, aangezien niet de Afdeling maar de burgerlijke rechter bevoegd is daarover te oordelen.

2.6. Het hoger beroep is ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.7. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. D.A.C. Slump, Voorzitter, en mr. W. Konijnenbelt en mr. P.B.M.J. van der Beek-Gillessen, Leden, in tegenwoordigheid van mr. P. Lodder, ambtenaar van Staat.

w.g. Slump w.g. Lodder

Voorzitter ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 27 juni 2007

17-531.